

ДУХОВНИ РАЗМИСЛИ

Скъпи читатели на 8-к "Християнска мисъл", тъй като проповедниците в нашата страна са вече мнозина, а през годините в отделните ни църкви по места биват назначени една малка част от тях, редакционният съвет реши да открие портретна рубрика, която да компенсира поне частично познатството и липсващия духовния обмен с личностите, посветили живота си в служба на Бога.

Надяваме се, че тази страница ще бъде от полза и за самите тях - "обречените" да слушат предимно себе си и оцетени от възможността да бъдат "потребители" и на проповедите на своите колеги. Вярваме, че това е една възможност за взаимно обогатяване и допълване от страна на всички членове на нашата църковна общност.

Човешкият живот никога не е толкова богат и пълноценен, че да удовлетвори изцяло когото и да било. Ако някой е напълно доволен от себе си, това е сигурен признак, че не гледа по-нагоре и не чувства потребност от нещо по-добро. Стремещт към съвършенство е вложен в сърцето на всекиго. Опитвайки се да го удовлетворят, мнозина четат романи или гледат филми, чрез които надничат в живота на други, забравяйки временно за своя собствен. Пренасянето в измислен идеализиран свят е приятно, омайващо, магическо. Детето, което не може да лети или да прави вълшебства, ще изживее това във въображението си. Съпругата, неудовлетворена от личния си живот, ще преживее нечие чуждо щастие или ще се възмущава заедно с друга жена, към която са се отнесли несправедливо. Старецът за известно време ще бъде на нови места, между други хора, и ще излезе от стаичката, в която се нижат дните му.

Но вредата от измислените истории е голяма. Те обсебват личността и я правят неадекватна на реалността. Създават нездрав стремеж към още и още такива истории. Правят така, че човекът да изгуби вкуса си към практическите задължения на ежедневието, и възпитават леност, мечтателност, неудовлетвореност, раздрънителност.

Може да се каже, че Библията представлява книга за Исус Христос. Старият Завет описва личността и делото на идващия Месия, а Новият разказва за живота на вече изявения Бог в човешка плът. Двете части, разбира се, съдържат и много други неща, но фокусът е върху Него, централната Личност, главния Герой на Свещеното Писание - Господ Исус Христос. За разлика обаче от четенето на романи или гледането на сериали, изучаването на Библията не вреди, а напротив, помага на читателя в неговия собствен живот. За повърхностния четец, за негативно настроения критик или за любителя на сензационни истории това може би няма да бъде съвсем така, но за истинския вярващ Божията книга се превръща в източник на живот. Различията й спрямо другите

книги е съвсем осезаемо, макар и понякога трудно за дефиниране. И все пак разликата е голяма - Авторът на Библията е Бог, а не човек, и поради това в нея се

Пламен Младенов

него. Мъдростта на Писанието се прелива в душата ти чрез съветите на боговдъхновените писатели и примера на Христос и Неговите последователи. И най-важното е това, че сам Господ продължава да вър-

вота. Днес мнозина работят върху силите си, като рядко им остава време за почивка, четене и развлечение. Много студенти и дори ученици работят и учат едновременно, а при повечето възрастни надбягването със задълженията в работата и къщи преждевременно изчерпва силите и здравето им, оставяйки в същото време неудовлетворение от ниското качество на живота и взаимоотношенията им. Работата бива свършена с цената на късно лягане и ранно ставане, а в оскъдното време за семейството разговори-

към земните неща, грехът я напада. Когато човек не е в постоянна връзка с Христос, става сигурна плячка на Сатана. Никой не знае какви са дълбочините на деградицията, до които може да пропадне, макар че не би повярвал в това, ако му бъде описано предварително.

Познавам от личен опит кошмара на загубата на Бога. В един период от живота си бях толкова претоварен с работа и учене, че често няха никакво време дори за сън. Тогава от умора заспивах при вечерната си молитва и продължавах напред по инерция, само

да ви отклони от сериозното изучаване на Библията с молитва." Дори сънят и здравето не се оказаха толкова важни, колкото общуването с Бога.

Исус също е имал напрегнат живот, но и се е справил съвършено. Наша привилегия е да разполагаме не само с напътствията и примера Му, но и с помощта Му. Всеки човек е различен, всеки отделен случай - също, но някои съвети биха могли да помогнат на мнозина, които са завлечени от водовъртежа на забързания живот:

"Исус не спореше за

ЖИВОТ С ХРИСТОС

Своите права. Често работата Му беше ненужно сурова, защото Той бе Човек, Който я вършеше с желание и без да се оплаква, не се отказваше, нито се обезкуражаваше. Живееше над тези трудности, сякаш в светлината на Божието лице." ("Животът на Исус", с. 41)

"Божие дело е всемирно. То изисква абсолютно всичко от силите и способностите, които имаме. Съществува опасност обаче Божиите работници да злоупотребяват със силите си, като вждат, че "полето е зряло за жетва". Но Господ не изисква това от тях! След като служителите са направили най-доброто, което са могли, имат право да кажат: "Жетвата наистина е голяма, а работниците - малко, но Господ "знае нашето естество; помни, че сме пръст" (Псалм 103:14)." ("Служители на Евангелието", с. 211)

"Причината, поради която толкова млади, а и по-възрастни хора биват така лесно подвеждани към изкушение и грях, е, че не изучават Божието Слово и не размишляват върху него, както би трябвало да бъде... Малцина са избрили добра част, седнали като Мария край Исус, за да се учат от Божествения Учител. Малцина са съхранявали Неговите думи в сърцата си и са ги прилагали в живота си." ("По стъпките на Великия Лектор", с. 377)

"Нека учещият носи Библията винаги със себе си. Когато ви се удаде случай, прочитайте някой текст и мислете върху него. Докато вървите по улицата, докато чакате на гарата, докато чакате за среща, използвайте случая да извлечете някоя ценна мисъл от съкровищницата на истината." ("Възпитание", с. 177)

"Докато сме ангажирани във всекидневната си работа, трябва да издигаме душата си в молитва към небето... Така Енох ходеше по Бога. И Бог беше с него, винаги готова помощ във време на нужда." ("Вести към младите", с. 225)

Следва

съдържа истината, а не лъжа, заблуда или измислица. Чрез нейните разкази също можеш да избягаш от този в други светове - в света на нейните герои в древни времена или в невидимия свят на ангелите, но там във всяко описано време и пространство присъства същият този Бог, Който е и до теб сега. Можеш да си отпочинеш от сивото ежедневието, но тази почивка не те прави неадекватен към днешния свят, а много по-добре ориентиран и по-силен за борбата в

ви с теб, да те съветва и да ти помага. Именно поради Неговото постоянно присъствие "Божие Слово е живо" (Еврейски 4:12). Фактът, че Бог е навсякъде, може да бъде непоносим за бягущия от Него, но за вярващия е избор на утеха и непоколебима надежда. Исус е обещал, че ще бъде винаги със Своите последователи, за да ги благослава и пази.

Една от най-големите трудности, с които трябва да се справя съвременният човек, е забързаният ход на жи-

те стават повърхностни, появява се нервност, последвана от чувство за вина, взаимно неразбиране и задълбочаващо се неудовлетворение. Този процес все по-често води до развод - и църквата не е пощадена от него. Но има и нещо още по-лошо - оцетено остава времето за общуване с Бога чрез изучаване на Библията и молитва. То бива пожертвано най-лесно, защото духовното заспиване не се усеща. Тогава душата е в смъртна опасност, прилепва

спомняйки си, че някога е било по-различно. Не претоварването беше най-тежкото от всичко, а това, че не виждах лицето на Христос и не чувах гласа Му. В душата ми се събираше мрак, живеех с чувството за Божието неодобрение и бях в постоянно дълбок стрес. Бях на милиметър от смъртта - и духовна, и физическа. Заспивах вечер с желание да се събудя в друг свят, по-добър; страшно ми се искаше да избягам от всичко. Тогава и нощта ми отказа убежището си - след кратък сън се събуждах и въпреки умората си не можех повече да заспя, защото сърцето ми нямаше мир, то беше като развълнувано море. Тогава "напипах" изходния път - вземах някоя от книгите от Духа на пророчеството, за които няхах време през деня, и четях. Там се срещах с Бога, получавах увереност в любовта Му и в това, че чрез Исус ще победи, и мир като река завладяваше душата ми. Така, нощем, прочетох много книги и Господ ме предпази от много грешки. Осъзнах думите на Божията вестителка Елн Уайт: "Не допускайте нищо, дори това, което смятате за много важно,

Пламен Младенов е роден през 1970 г. в гр. Видин. След математическата гимназия в родния си град завършва математика в СУ "Св. Климент Охридски" през 1995 г. От 1992 г. е член на Църквата на адвентистите от седмия ден, а от 2001 г. - и проповедник в нея. След четиригодишна служба в Разград в момента е назначен в гр. Видин. Женен е и със съпругата си Боряна Младенова очаква първото си дете. Преди началото на проповедническата си дейност е учил българска филология в СУ "Св. Климент Охридски" и преподавал по математика и информатика в Националната гимназия за древни езици и култури в София, в математическата и английската езикова гимназия в гр. Видин.

Редакцията му благодари за това, че жертва от времето за почивката си през лятото и така ни улесни в желанието ни да открием тази рубрика.

